

Till Regionstyrelsen, Robert Larsson, Anna-Lena Holm och Göran Berglund

Den så kallade "incidenten" som hände på Regionstämman i Vara den 13 mars har fått oanade och oproportionerliga konsekvenser. Något som vi som Ordförande och Vice Ordförande (i praktiken ett AU) för Uddevalla Kommungrupp starkt reagerat på.

I samband med att Metoo-rörelsen bildades var LRF på riksnivå väldigt snabba med att ansluta sig vilket vi till viss del kan se konsekvenserna av nu. I Uddevalla diskuterade vi och penetrerade huruvida det var så smart att direkt ansluta sig till någon form av anonymt angiveri, speciellt med tanke på hur kritiska vi är till anonyma anmälningar när det till exempel gäller djurhållningar.

Vi medverkade på stämman i Vara och förstår reaktionen i talarstolen när en anställd person lägger sig i stämmobesluten. Däremot såg vi inte vad som senare föregick. För drygt en vecka sedan fick vi ett förslag till en skrivelse från Melleruds kommungrupp som vi i princip skulle ansluta oss till med vändande post. Vi beslutade oss för att inte medverka i denna skrivelse av följande skäl:

Dels kan vi inte ta parti för någon när väldigt mycket av det som framkommit är hörsägen. Dels kan vi inte acceptera att en person som bett om ursäkt och även fått acceptans på denna ursäkt därefter skall behandlas på det sätt som nu sker. Dels är vi inte beredda på att ta ställning när vi inte är tillräckligt insatta i ärendet och inte har pratat med de inblandade. Dels kan vi inte medverka i någon skrivelse utan att hela vår styrelse får ta ordentligt del i bakgrund och fakta. Och slutligen vill vi inte medverka i någon form av "drev" mot en annan eller andra LRF-medlemmar.

När sedan skrivelsen från Hanna Johansson, LRF Ungdomen, Sjuhärad dyker upp på senaste Nyhetsbrevet kan man inte annat än häpna. Vi trodde faktiskt att offentlig lynchning upphörde på 1800-talet. Var fanns Hanna Johansson när en enhetlig stämma valde sin styrelse på mötet den 13 mars? De åsikter som presenteras av Hanna Johansson florerade fritt för ganska exakt 50 år sedan, det vill säga år 1968 och vi som var med på den tiden kunde se resultatet. Vi måste naturligtvis se hur vår medlemskader ser ut när vi väljer våra representanter på stämman och ha en lämplig fördelning av män, kvinnor, ålder, boendeort mm. En styrelse med enbart arga unga kvinnor är definitivt inte eftersträvansvärt.

Slutligen kan man undra varför inte de styrelsemedlemmar som känner sig förfördelade, och inte kan samarbeta med alla i styrelsen, reagerat tidigare. De har faktiskt varit med i styrelsen tidigare, så ingenting på stämman och har oss veterligen inte sagt något till valberedningen.

Enligt vår mening bör LRFs tidigare ordförande Helena Jonsson, i mån av tid, kallas in som medlare. Vi vill också att styrelsen ograverat skall fortsätta arbeta för medlemmarnas bästa fram till nästa stämma. Skall någon ta "timeout" eller tvingas ur styrelsen så bör även motståndarna ta konsekvenserna och göra samma sak.

Något "drev" mot enskilda styrelsemedlemmar vill vi inte medverka till. Speciellt inte när det verkar som att man tar en utagerad händelse som skäl till att försöka få medlemmarna att ta ställning i personmotsättningar som inte har med sakfrågan att göra. Finns det andra skäl till motsättningarna i styrelsen?

Uddevalla 2018 05 07

Stig Olsson

Ordförande

Torsten Torstensson

Vice ordförande